

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3532

гр. Варна, 26.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XI СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Св. Стоянов

като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Гражданско дело № 20223100101078 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

На осн. чл.140 и чл.146 ГПК съдът съобщава следния проект на доклад:

Производството е по иск на Д. Я. С., ЕГН*****, с адрес с. Каменар, общ. Варна, ул., *със съгласието на майка ѝ Я. С. И., ЕГН******, предявен *срещу* ответниците Г. Д. А., ЕГН*****, с адрес гр. Варна, ул., Ж. Д. А., ЕГН*****, с адрес гр. Варна, кв. Владислав Варненчик №227, ет.3, ап.82, и Я. С. И., ЕГН*****, с адрес с. Каменар, общ. Варна, ул., с правно основание на иска чл.69 от СК вр. чл.72, ал.2 от СК и с искане за **установяване на произхода на детето-ищец** от бащата Д Г А., ЕГН******, починал на 16.02.2020г. и оставил за свои наследници отв. Г. и Ж. А.и, при съответна промяна на имената на детето.*

Обстоятелства, от които произтича претендираното право:

Ищцата твърди, че е дъщеря на Я. И., но няма правно установен произход по бащина линия. Твърди още, че в периода 2007-2010г. Я. И. и Д А. са поддържали извънбрачна за А. интимна връзка. От нея на 21.04.2008г. се е родила ищцата, но поради брака на А. с друга жена (Г С) той не бил вписан за баща на ищцата. Въпреки това последният подкрепял Я. И. през бременността, при раждането и след това. Родителите направили и църковно кръщение на Д. С. (2008г.), като Д А. се грижел за нея лично и с парични средства, докато тя растяла, включително след раздялата му с Я. И. през 2010г. През всичките години Д. С. и Д А. поддържали отношения, като ищцата била напълно наясно, че той е баща ѝ.

Предвид неустановения ѝ произход по бащина линия ищцата моли той да бъде установен по делото, като с оглед смъртта на Д А. през 2020г. предявява иска срещу неговите синове – отв. Г. и Ж. А.и.

Моли за уважаване на иска и за съдебни разноси.

Обстоятелства, от които произтичат възраженията на ответника:

В срока по чл.131 от ГПК отв. Я. И. и Г. А. представят писмени отговори. С тях те признават изцяло допустимостта, основателността и фактическите твърдения на ищцата по делото. Молят за уважаване на иска.

В срока по чл.131 ГПК отв. Ж. А. представя писмен отговор, с който оспорва изцяло допустимостта на иска и процесуалната легитимация на ищцата, евентуално възразява за нужда от приложение на чл.29, ал.4 ГПК. По същество оспорва изцяло предявения иск, без обаче да излага ясни доводи или възражения срещу фактическите и правните твърдения на ищцата. Възразява по приемането, реда за снабдяване от ищцата и стойността на представените от ищцата доказателства. Моли за отхвърляне на иска.

Съдът, на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК указва на ищеца, че следва да докаже: факта на раждането на детето с неустановен произход от баща; че исковата молба е подадена в законния срок по чл.69 от СК; в тежест на ищеца също така е да докаже пълно и главно, че детето е заченато от сочения баща (ответника, респ. наследниците му), като в тази връзка докаже също: вероятния период на зачеване; че през този период соченият баща е имал интимна връзка с майката на детето; както и биологичната съвместимост между бащата и детето.

Съдът, на осн. чл.146, ал.1, т.5 ГПК указва на ответника, че следва да докаже: всеки от ответниците следва да докаже положителните твърдения, на които основава възраженията си.

По процесуалната легитимация: Съгласно чл.69 от СК детето има лично право на иск за установяване на произхода му по бащина линия, при липса на правно признат такъв. А срокът е до три години от пълнолетие. Ответниците по такъв иск са соченият баща или наследниците му (ако е починал). Пак според чл.69 от СК, изр. последно, когато искът е предявен от детето ответник по него е и майката. Следователно ищцата по делото е легитимирана, а страните също са коректно заявени по спора.

По процесуалната дееспособност: Според общото правило на чл.28, ал.2 от ГПК непълнолетните лица извършват съдопроизводствени действия лично, но със съгласието на родителите им. В случая исковата молба е със съгласие на законния представител, поради което изискването на закона е спазено.

По допустимостта и приложението на чл.29, ал.4 ГПК: Съгласно приетото в т. 2 от Постановление № 5/78 г. от 21.02.1979г. на Пленума на ВС, искът на детето за търсене на бащата по чл. 39 СК (по действащия тогава

СК, 1968г., който е идентичен по съдържание на чл. 69 от действащия СК от 2009г.) може да се предяви и преди пълнолетието му. В такъв случай майката действа като законен представител на детето и упражнява неговото право на иск. Приетото в ТР №2/2015г. на ВКС урежда конкретно иските по чл.62 от СК, които обаче са с една съществена и иманентна разлика от тези по чл.69 СК – касаят оспорване на вече установено по надлежен ред бащинство, по ред и процедура пред лице по гражданското състояние. Обратно – при иски по чл.69 от СК произходът на детето изобщо не е установен, поради което правната сигурност и държавната закрила на детето обясняват и оправдават личното право на детето да открие и изясни правно произхода му и от двамата родители и преди пълнолетието му. Ето защо да се твърди, че преди 18-годишна възраст детето няма право на иск за установяване на бащинство, е необосновано, защото именно най-вече преди пълнолетие детето има нуждата от особени грижи и закрила от двамата негови родители или наследниците им, при смърт на някой от тях.

Действително когато интересите на майката са в противоречие с тези на дете под 18-годишна възраст, съдът е длъжен да приложи чл.29, ал.4, изр.1 от ГПК относно представителството в процеса. Въпросът обаче, кога интересите на майката са в противоречие с интересите на детето, при иска по чл.69 от СК, е фактически въпрос и се решава от съда съобразно конкретни обстоятелства. Пример за такова противоречие в интересите между детето и майката е, когато предявеният иск на майката е бил отхвърлен и след това тя като законен представител на детето предявява неговия иск (*така проф. Цанка Цанкова в „Коментар на новия СК“, ИК „Труд и право“, л. 274-275*). В настоящия случай от материалите по делото не се установява да са налице факти, които да налагат извода за наличието на противоречие в интересите на детето и неговата майка, поради което не е необходимо да се назначава особен представител на детето и двамата могат да имат общ процесуален представител.

В горния смисъл е например и *Определение №410/21.07.2022г. по в.гр.д. №322/2022г. на ВАС, д-к с. М С*, постановено точно по аналогичен процесуален въпрос и случай.

По процедурата: На осн. чл.15, ал.6 ЗЗДет следва да се конституира ДСП – Варна като контролираща страна в процеса.

По аргумент от чл.15, ал.1 от ЗЗДт детето следва да бъде задължено да се яви лично в о.с.з. за становище относно релевантните по делото въпроси. В тази процедура участват само съда и детето, без въпроси от страните.

По доказателствата: Представените от страните писмени такива следва да бъдат допуснати до прилагане по делото.

Възраженията срещу начина за снабдяване с част от писмените такива са без процесуално значение в граждански спор пред граждански съд.

Възраженията срещу съдържанието на диспозитивни документи касае не приемането им, а доказателствената им стойност за процеса.

Няма пречка да се допусне САГЕ за вероятния период на зачеване, като стойността ѝ за процеса не променя допустимостта на искането.

Няма пречка да се допуснат и двама свидетели на ищеца за доказване на сочените интимни отношения между сочените родители на детето през сочения период, както и за грижите и отношенията между сочения баща и детето.

Молбата за ДНК експертиза е принципно допустима, но към момнета не е възможно окончателно произнасяне по нея, поради смъртта на сочения баща и липсата на ясно посочване на източника на сравнителен материал. Ексхумация на труп е категорично недопустим по ГПК способ за събиране на доказателства или сравнителен материал, който и съдебната практика по гражданските дела за произход изключва. Следва да се даде възможност искането да се уточни по насока вид, надежност и начин на снабдяване със сравнителен материал, както и в насока посочване на ясни и конкретни въпроси на ДНК – експертизата.

Доказателствени искания по същество на спора от ответниците няма.

Предвид редовността на процедурата по размяна на книжа, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за **08.12.2022г. от 11.00часа**, за които дата и час да се призват страните, чрез приложение №1, **ведно с настоящото определение**. На ищеца да се изпрати и копие от отговорите.

КОНСТИТУИРА като контролираща страна в производството по делото ДСП – Варна. *Страната да се призове за о.с.з., като ѝ се въчат преписи от настоящото определение, от исковата молба и отговорите.*

ЗАДЪЛЖАВА детето (ищцата) да се яви лично в о.с.з. за изслушване по релевантните по делото въпроси, по арг. от чл.15, ал.1 от ЗЗДт.

* **ДОПУСКА ДО ПРИЕМАНЕ** по делото представените от страните писмени доказателства.

* **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на отв. Ж. А. за това да се издирва от съда начина по който ищеца се е снабдил с част от представени по делото доказателства.

* **ОТЛАГА** произнасянето по искането на ищцата за ДНК експертиза, като **УКАЗВА** на същата до о.с.з. да уточни ясно и точно вида, надежността

и начина на снабдяване със сравнителен материал, както и да посочи ясни и конкретни въпроси на ДНК – експертизата, като в тази връзка **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането за допускане на ексхумация на трупа на Д Г А.

При липса на пълно и точно изпълнение искането ще се отхвърли.

* **ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ** на ищцата да води двама свидетели в о.с.з., за доказване на сочените интимни отношения между сочените родители на детето през сочения период, както и за грижите и отношенията между сочения баща и детето след раждането и във времето.

* **ДОПУСКА** акушеро-гинекологична и кръвно-группова експертиза, вещото лице по която след запознаване с материалите по делото, с относима налична медицинска документация относно бременността на майката и раждането на детето, след запознаване представени от страните удостоверения за кръвно-групповата им принадлежност (които да се представят и по делото, като част от експертизата, или от страните, като доказателства), да даде заключение по следните въпроси:

1/ Какъв е вероятният период (широк и тесен диапазон) на зачеването на детето Д. Я. С., ЕГН*****, родено на 21.04.2008г.?

2/ Възможно ли е и доколко Д Г А., ЕГН*****, починал на 16.02.2020г., да е биологичният баща на детето, с оглед биологични принципи при унаследяването на кръвните групи на лицата.

ОПРЕДЕЛЯ начално възнаграждение за изготвянето на експертизата в размер на **250.00лв.**, вносими от ищеца, в едноседмичен срок от съобщаване.

УКАЗВА на страните, че по арг. от чл.161 ГПК съдът може да приеме за недоказани фактите, относно които страната е създала пречка за събиране на допуснати от съда доказателства.

НАЗНАЧАВА за вещо лице С С, което да бъде призовано след внасяне на депозита.

УКАЗВА на вещото лице, че на осн. чл.199 ГПК следва да представи заключението си поне една седмица преди датата, която е насрочено за разглеждане делото в о.с.з., както и че следва да уведоми своевременно съда при невъзможност за изготвяне на експертизата от обективен характер, на осн. чл.196 и чл.198 ГПК.

Съдът приканва страните към спогодба включително към уреждане на спора чрез Центъра за медиация при ВОС и ВРС, производството пред който е безплатно, като им разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждане на спора и има преимущество пред спорното производство по реда на основание чл.140 от ГПК. При спогодба платената държавна такса се връща на половина на ищеца.

Процедурата по медиация е доброволна, неформална, поверителна и безплатна за страните и в сравнение със съдебното производство се отличава

с редица предимства като бързина, процесуална икономия, избор на медиатор и възможност за постигане на взаимноприемливо споразумение, включително по въпроси извън предмета на делото, което може да бъде снабдено с изпълнителна сила (по предмета на делото) и зачетено от съда, по съответен процесуален ред.

Центърът по медиация към ВОС и ВРС е разположен на 4-ти етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" №12. Участие в медиация страните могат да заявят на тел.052 623 362, в сградата на ВРС или ВОС, като могат да поискат и допълнителна информация на e-mail: mediation@vos.bg.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____